

עטרת שלוש

קול קאמרנא 0747962080

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בארה"ק • בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • עיה"ק ירושלים ת"ז

אתם נצבים היום פלגכם לפני הוי"ה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושמריכם כל איש ישראל (כ"ט)

עשרה סוגי אנשים מרמז על עשר ספירות

וזהו מה שמפרט התורה עשרה סוגי אנשים, לרמז לעשר ספירות שהם הקומה שלימה שנתקן ע"י קיום המצות, וזהו מה שמרמזו תיבת 'כלכם' לומר שכל העשרה ספירות נתקנו ע"י הצדיקים. ובהיפוך ח"ו אומר התורה 'פן יש בכם איש או אשה וגו' אשר לבבו פנה היום וגו' והבדילו הוי"ה לרעה' שבעושה עבירה אינו פוגם ח"ו כל הקומה, רק 'הבדילו' שמבדיל בין השאר הספירות כמבואר לעיל.

בראש השנה נידונין כל הנשמות

ועוד אומר התורה 'כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני הוי"ה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום' יש לומר שמרמז על מה שמבואר ממרן האריז"ל בשער המונות (ראש השנה הרוש"ן) וז"ל: כי ביום ר"ה נידונין כל הנשמות העתידות לחזור בגלגול בעוה"ז, וזמ"ש זוכר יצוריו ברחמים לחיים, ולא אמר זוכר אותנו, ע"ד מ"ש זכרו לחיים, אלא זוכר יצוריו הם הנשמות הנזכרים, שזוכר אותם ברחמינו יתברך להחיים לחיים ולחיותם בעוה"ז כסוד חזרתם בגלגול עיי"ש. וזה מה שאמרו חז"ל (ריה"ל) ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו.

כל קיום העולם נקרא עולם אחד

וזהו בחינת עולם המבואר בספר יצירה, כי זה ידוע מחז"ל (קידושין כא) שעולם זה עולמו של יובל שהם חמישים שנה. וזה ידוע שיטת הראשונים (רבינו בחיי פרשת בהר, ובספר תורה אור למהר"ם מפאפוש זצ"ל שהאריך בזה בשיטת הראשונים והמקובלים בדעת הרמ"ק והאריז"ל בלקו"ת קדושים עיי"ש) שהעולם יעמוד חמישים אלפי שנה, וא"כ כל קיום העולם נקרא עולם אחד, ולכן דנים את כולם, כי אחד תלוי בשני אפילו שהוא לא כאן בעוה"ז, כמו בבחינת נפש ושנה המבואר לעיל.

באחדות אחד יוצאים זכאי בדין בראש השנה

ומזה כל רואים שע"י קבלת התורה וע"י שכלל ישראל הם באחדות אחד זוכים לצאת זכאי ביום הדין בראש השנה, הקב"ה יעזור שנוכה לצאת זכאי ביום הדין, וכתובה וחתימה טובה בספרן של צדיקים, בגאולת הפרט, ובגאולת הכלל בביאת גואל צדק בב"א.

רשוא דרעיני תשפ"ג לפ"ק

הערבות הוא הגורם שיצא כאור משפטנו

וכל זה צריך להיות כשתהיו בבחינת 'כלכם' באחדות ובאהבה בין כל סוגי אנשים, וכמו שכתוב בקבלת התורה 'ויהן שם ישראל' (שמות י"ב) ופירש שם רש"י כאיש אחד בלב אחד, ועי"ז זכו לקבלת התורה, כמו כן בראש השנה תעמדו בבחינה זו ועי"ז יצא כאור משפטנו, כי ע"י שיהיו בני ישראל באחדות הגמור אז יהיו כל ישראל ערביין זה לזה (שמועות לט), ועי"ז יהיה שלם בכל התרי"ג מצוות, אפילו מצוות שאינו שייך לקיימו כמו מצוות השייכים לכהנים, כסוד מה שאומרים לפני כל מצוה בשם כל ישראל. וגם שע"י קיום מצוה אחת תלוי בו שאר כל המצוות, כמו שאנו אומרים לפני כל מצוה ומצוה 'ותרי"ג המצוות התלויות בה' היינו שזה ידוע (והר"ק קכג) שכל המצוות כלולות זו בזו, שבכל מצוה יש בו תרי"ג חלקים ושורשים מהתרי"ג מצוות אחרות.

מצוה אחת ממריע את כל העולם לכף זכות

והוא על הדרך אשר שנו רבותינו (קידושין ט) לעולם יראה אדם עצמו כאילו הוא חצי זכאי וחצי חייב, וכל העולם כולו כאלו הוא חצי זכאי וחצי חייב, עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וכו'.

עולם שנה נפש

וזה הביאור מה שאיתא בספר יצירה (פ"ג מ"ו) שיש בחינות עולם שנה נפש. היינו שכמו בשנה ע"י התחברות חודש אחד להשני נעשה שנה והוא בראש השנה, כמו כן צריך להיות בבחינת נפש שנעשה ע"י התחברות וערבות אחד להשני נפש אחת, והוא בראש השנה.

מצוה אחת מתקן קומה שלימה

ועי"ז הוא מתקן את כל הקומה שלימה, כמו שביאר מרן האריז"ל באוצרות חיים (שער המלכים פ"ב) על המשנה באבות (פ"ה מ"א) בעשרה מאמרות נברא וכו', והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים וכו', וליתן שכר טוב לצדיקים וכו' עיי"ש. וביאר שלכך יצא עשרה ספירות מחלוקות ולא מקושרות ומחוברות, כי אם יחטא האדם יפגום רק כנגד הספירה שפגם ולא בכל הקומה, מה שאין כן בעושה מצוה הוא כמו שתיקן את כל הקומה שלימה עיי"ש.

למה פירט הכתוב

צריך לדעת למה הוצרך לפרט 'ראשיכם' וגו' 'שבטיכם' וגו', ולא הספיק לומר בדרך כלל 'כולכם'. ועוד צריך לדעת מה שאיתא בעל הטורים וז"ל: 'נצבים' כדרך שנאמר בסני 'ויתיצבו בתחתית ההר' (שמות י"ז), בו בלשון אמר כאן 'אתם נצבים'. עיי"ש, שמרמזו כאן על ענין קבלת התורה.

'היום' מרמז על ראש השנה

ואפשר לומר עפ"י מה שאיתא בזה"ק (ח"ב לב) 'היום' מרמז על יומא דראש השנה. שמרמז על התיצבותינו בראש השנה, כמו שדרשו שם עה"פ (איוב א' א) 'ויהי היום ויבואו בני האלהים להתיצב על הוי"ה' שהוא ראש השנה, שנצבים הכל למשפט.

עסק התורה עומד לאדם לזכות ביום הדין בר"ה

וזה אמרו חז"ל במסכת שבת (פח). 'יום הששי' (בראשית א לא) ה' יתירה למה לי, מלמד שהתנה הקב"ה עם מעשה בראשית, ואמר להם אם ישראל מקבלים התורה אתם מתקיימין, ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו עיי"ש. והרי יום הששי של בריאת העולם הוא יום שנברא בו אדם הראשון שהוא ראש השנה (תוס' ר"ה ח. ד"ה לתקופת), ולכן מובן מה שמרמזו כאן בעל הטורים הענין של קבלת התורה, לומר שכל הבריאה כולה עומדת בזכות התורה כמו"ש 'אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמת' (ירמיה לג כה), ועסק התורה עומד לאדם לזכות ביום הדין בראש השנה.

עשרה סוגי אנשים מרמז על עשרת הדברות

ולכך מפרט התורה עשרה סוגי אנשים שמרמז על עשרת הדברות, כמו שאיתא בזה"ק (ח"ב פב) וז"ל: אמר רבי שמעון, ריש דעמא בלחודייהו, ריש דשבטין בלחודייהו. נוקבי בלחודייהו. ה' דרגין לימינא, וה' דרגין לשמאלא. הדא הוא דכתיב, 'אתם נצבים היום כלכם לפני יי' אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש וגו', הא ה' דרגין לימינא. וה' דרגין לשמאלא מאן אינון. היינו דכתיב, 'טפכם, נשיכם, וגרך אשר בקרב מתניך, מוחטב עציך, עד שאב מימיך'. הא ה' דרגין לשמאלא. כלהו דרגין אתתקנו כגוונא דלעילא. לקבליהון ירתו ישראל אחסנת עלמין, עשר אמין, דבהו תליין כל פקודין, וכל זמון, וכל ירותת אחסנת, דאינון חולקא טבא דישראל.

עטרת פז

אמרות טהורות מרבתינו ז"ע

הנסתרות להו"ה אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת (כט כח)

פעם בסעודת שבת פרשת נציבים, אמר כ"ק מרון הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא ז"ע, הנה יש נ' שערי קדושה, ואם יש זכיה לאחד שיוכל להכניס את עצמו לשער נ' דקדושה, אזי בטוח הוא שלא יפול מדרגתו לעולם. ולכן היה כל עבודתו של משה רבינו ע"ה שיוכל להגיע אל נ' שערי קדושה, אכן למי שעזר הקב"ה לבא אל שער נ' דקדושה, לא יכול להיות מעורב בין הבריות מרוב קדושתו, ועל כן נאמר על משה רבינו ע"ה 'ותחסרהו מעט מאלהים' (תהלים טו ז), כי הכלל ישראל היו או במ"ט, והקב"ה בנ', ומשה רבינו היה למעלה ממ"ט ולמטה מן נ', למען יוכל להיות הסרסור בין ישראל לאביהם שבשמים.

ופעם אחת בסעודת ראש חודש, בא אחד לפני כ"ק מרון ז"ע, ובקש שכ"ק יתפלל עבור חולה. אמר לו כ"ק מרון ז"ע שיעמוד ב' צלוחיות שכר. ואח"כ אמר כ"ק להמסובים, ביושבי אצל סעודה ויש בקשה עבור חולה אומר אנכי שיעמוד ביער [שכר], השומעים יכולו לחשוב כי אוהב שכר אני, אכן לא מטעם זה כי אם כוונתי יען ביעור מספר רפ"ח, ר"ת רפא ח'ולי ע'ימו ישראל מספר רפ"ח, ז"ע.

'שפע ברכה והצלחה' דף ריג מהגה"צ רבי ישראל פראנקפורטר זצ"ל

ויאמר אלהים בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא (לא ג)

בוה פירש כ"ק מרון הרה"ק רבי אליעזר צבי מקאמרנא

ז"ע, הנה יש נ' שערי קדושה, ואם יש זכיה לאחד שיוכל להכניס את עצמו לשער נ' דקדושה, אזי בטוח הוא שלא יפול מדרגתו לעולם. ולכן היה כל עבודתו של משה רבינו ע"ה שיוכל להגיע אל נ' שערי קדושה, אכן למי שעזר הקב"ה לבא אל שער נ' דקדושה, לא יכול להיות מעורב בין הבריות מרוב קדושתו, ועל כן נאמר על משה רבינו ע"ה 'ותחסרהו מעט מאלהים' (תהלים טו ז), כי הכלל ישראל היו או במ"ט, והקב"ה בנ', ומשה רבינו היה למעלה ממ"ט ולמטה מן נ', למען יוכל להיות הסרסור בין ישראל לאביהם שבשמים.

והנה קודם פטירתו בא אל שער הנ', כמו שכתוב 'ויצל

משה וכו' אל הר נבו' (דברים לד א) ופירש מרון האר"י הקדוש בלקו"ת נב' נ' ב"ו, היינו בנ' שערי קדושה, ולכן אמר בן מאה ועשרים אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא כי עתה הוא מוכרח להיות טמיר ונעלם, וזהו מה שאמרו חז"ל (סוטה יג) משה לא מת, כי הנכנס אל שער נ' דקדושה לא תוכל המיתה לשלוט עליו, כי הוא נעלם מעין כל בריה ודפק"ח, וזכותו יגן עליו.

'שפע ברכה והצלחה' דף ריד מהגה"צ רבי ישראל פראנקפורטר זצ"ל

ויצו משה אותם לאמר מקץ שבע שנים כמעד שנת השמיטה פהג הספמות (לא י)

ויצו משה אותם על מצות הקהל, שיקרא המלך במועד

שנת השמיטה מלכות (זה"ק בדר קה) **בג** הסכות, בהתגלות החסד (פע"ח חג הסוכות פ"א) דהאי חסד עייל לקדש הקדשים (אדר"ו רצו): **בבוא כל ישראל** ביחוד אמיתי **לראות את פני ה' אלהיך**. וענין קריאה זאת היתה לעורר לבם שלא יעשו מצות אנשים מלומדה (ישעיה כט ג), אלא בחיות גדול ובשמחה ובאור זרוע לצדיק (תהלים צו יא). וזהו למען ישמעו 'שמעו ותחי נפשכם' (ישעיה נה ג), לטיע בלבם אמונה שלימה מלכות שמים ויראה ואהבה, לייחד המאורות, לכך כתיב ויצו משה אותם מלא וא"ו.

'היכל הברכה' דף ע. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל (לא ט)

מהו לכם שיאמר כתבו השירה הזאת. וגם בנוסח התפלה של מוסף אומרים אנו 'כמו שכתבת עלינו בתורתך', הוה ליה למימר כמו שכתבת בתורתך, מהו עלינו, ובארתו בס"ד כי יש שם"ה מצות לא תעשין, וכנגדם שם"ה גידים, ויש רמ"ח מצות עשין וכנגדם רמ"ח איברים, וזה כי על ידם מתקדשים הגידים והאיברים. ועל כן אמר **כתבו לכם את השירה הזאת** היינו על לבם על הגוף ממש נכתב התורה, על הגידים על ידי הלא תעשין, ועל האברים על ידי העשין, וכתוב התורה על עצמכם, וזה נמי כמו שכתבת עלינו בתורתך, כי התורה נכתבת עלינו על עצמנו ובשרינו כהנ"ל.

'בית אבות' עמ' נא מרבינו חיים יעקב מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

כן יש ככם שרש פה ראש ולענה (כט יז)

שורש הענין, פן יש בכם שורש מפרה רע ראש ולענה קאי על בעל לשון הרע ומוציא שם רע, שאין לו הנאה של כלום, אלא על ידי שורשו שהוא רע מדבר לשון הרע, עיין בגמרא (ערכין טו) כל המספר לשון הרע כופר בעיקר, ונגעים באים עליו, ואין לו הנאה של כלום אלא מחמת רוע לב.

וזהו למען ספות הרוח כל עבירות שיש בהן תאוה, את הצמאה לשון הרע שאין בו הנאה של כלום, ומגדיל עונות עד לשמים, וראוי לסוקלו ומסלק השכינה, כי המדבר רע על ישראל אפילו על קל שבקלים, כאלו מדבר כל זה על הש"י, וחבירו נוטל הזכות שלו והוא נוטל הרע, והגינהם של חבירו ביד לשון מות להמדבר, וחיים מוסף למי שמדבר עליו, ויורד לדיוטא התחתונה שבגינהם, ואין לו תקנה שכבר כרתו דוד המלך, ומגדיל עונות כנגד ע"ז ג"ע ש"ד (כמבואר שם בערכין) ומסתמא עבר על כולם קודם שמספר לשון הרע, ואינו מקבל אנפי שכינה (סוטה כב). ואינו נכנס לג"ע ונכרת מן העולם.

ועליו נאמר (תהלים נב ז) 'חתך ויסחך מאוהל ושרשך מארץ

החיים' וכל דברים של גנאי נאמר 'כרת ה' לשון מדברת גדלות' (שם יב ד), ואסור להאמין לו, ולא יעשה דבריו שום רושם, כיון שהוא כופר בעיקר בנקל לו לשקר ולכזב, יהיה האומרו גדול וחכם אין לו חלק לעוה"ב ואסור להאמין לו.

ויש צדיקים כשוראין דינים גדולים, אזי מגלה לאנשים

הקרובים ומיודעים להם כל מה שאני מדבר דברים חדים ברעש, תדעו שהוא לכוונה עמוקה ואל יעשו דברים אלו שום רושם, ואל תהרהרו אחר האיש שאנו מכעס ומדבר עליו, וכן היה שגור בפי מורי דודי. בני מה שתראו ממנו שאני מדבר איזה דברים על איש, תדעו שאין בוה להרע חלילה אלא לטובה, וגם זה לא היה מדבר ברבים אלא בהצנע לפני המקורבים, וראינו בוה דברים פליאים והמתקוות דינים.

ופעם אחת הייתי בעיר אחת וראיתי וכו', ואמרתי

לאנשים שלי וכו', ובהיותי על הדרך ולא היה על העגלה אלא האנשים שלנו שידעו דרכי, ודברתי ברעש גדול דבורים על איזה צדיק מונת להרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן לערך חצי פרסה, ואח"כ בא איש אחד ואמר וכו' ונעלם תיכוף וכו' והבנתי שאין להשיב, ויד לב מאד שעל חנם דברתי דבורים על צדיק, וכשבאתי לעיר בליל ה"א אמרתי לרב דלשם, הוי על חנם דברתי דבורים רעים על צדיק, ובאמת היה כוונתי

לטובה ולא עלה בידי, ובכל יום השבת נתתי תודה לפני רבים שיש לי מכאוב גדול על זה, ובלייל מוצאי שבת כתבתי על דף גמרא שלי, היום ביום שבת נפטר צדיק פלוני. וביום א' באה השמועה לעיר שנחלה ביום וא"ו ונסתלק ביום שבת, וראיתי אנשים מלחשים זה עם זה, ואמרתי מה לכם מלחשים, לכו ראו בגמרא פלונית מה שנרשם שם, ומצאו הנ"ל המה ראו כן תמהו, ואמרתם להם. אחיי תראו ותודו לי שלא דברתי חלילה להרע אלא לטובה גדולה היה כוונתי.

ובל זה בין האנשים היודעים זה שהוא לטובה ובצנעא, אבל היושב ברבים ומדבר בין בלחש ובין בקול, ומתמין לגנות שום בר ישראל, הם ירדו שאול.

ואמר מרון הקדוש הריב"ש טוב להרב מקאלמייע, תדע.

שהקל שבקלים אני הרבה אוהב אותו יותר ממה שאתה אוהב את בנך יחידך, אבל היאך יעזי פנים יהיה מי שיהיה לדבר על תלמיד חכם וצדיק וקדוש ולגנות אותו, והרי הוא כופר בעיקר, ועליו אמר דוד (תהלים ב ט) 'כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר' כי בודאי מי שכופר בעיקר נקל לו לשון שקר.

'היכל הברכה' דף קפא. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

הרה"ק רבי שלום בן ר' אלעזר רוקח זיע"א מבעלזא כ"ז אלול תרט"ו

תולדותיו

בתחילת חודש שבט שנת תקמ"ג ירדה לעולם נשמתו הטהורה של רבינו לאביו הרה"ק ר' אלעזר רוקח בנו של הרה"ק ר' שמואל שמעלקא רוקח, מוזהג היחס נו"נ להגה"ק ר' אלעזר רוקח זצ"ל בעל המעשה רוקח אבד"ק אמסטרדאם, ובסוף ימיו אויה למושב לו בעיר הקודש צפת ושם מנו"כ, משפחת רוקח היא משפחת מרגליות אשר מרן הבעש"ט זי"ע העיד על טוהר יחסן עד האבות הקדושים. ולאמו הרבנית הצדקנית מרת רבקה העניא בת הרה"ק ר' יהודה זונדל רמר"ז זצ"ל מבראד, נצר למשפחת הרבנית אבולעפיה מספרד ונו"נ להמהרש"ל הרמ"א התרומת הדשן והב"ח.

ומסופר שאביו של רבינו ר' אלעזר היה מגדולי תלמידיו הגה"ק רבי חיים צאנזער זצ"ל ראש המקובלים מהקלויז המפורסם מבראד, ובשעת הסתלקותו ביום ר' שבט תקמ"ג עמד לידו ר' אלעזר תלמידו ובכה, אמר לו רבו: אל תבכה בני כי תקף אשוב אליך, ובאותו השבוע נולד לו בנו הוא ניהו רבינו, והרבה מצדיקי הדור אמרו עליו שיש לו נשמת ר' חיים צאנזער.

ומסופר עוד שפעם אחת היה המגיד מזלוטשוב זצ"ל בכית הרה"ק ר' יהודה זונדל רמר"ז ובטרם לכתו בכרכו בן שיאיר את העולם, ותמה רבי יהודה זונדל הרי אני בא בימים ואיך תקיים הברכה, וכשמעה זאת הילדה מרת רבקה העניא אם רבינו, הגיבה ואמרה: הרי צוון שהילד המובטח יצא ממני, הרה"ק רבי משה לייב מסאסוב זצ"ל כשראה פעם אחת את רבינו בילדותו אמר עליו: זה הקטן גדול יהיה. רבינו נתייתם בילדותו מאביו ונשלח אל בית דודו אחי אמו הגה"ק ר' ישכר דוב רמר"ז זצ"ל אב"ד סקאהל, שם קנה ממנו תורה וחכמה, ולימים לקח את תלמידו חביבו שלום לחתן לבתו הרבנית הצדקנית המפורסמת מרת מלכה, אשר גדולי הדור העידו על גדול צדקותה, והרה"ק רבי מאיר מפרימשלאן זצ"ל המליץ עליה הפסוק 'ומלכי צדק מלך שלם' בהיות מלכה צדקת וכתה בעלה שלום למלכות.

בצל רבותיו

בעיר סקאהל מקום מושב רבינו אחר נישואיו, היה המגיד מישרים רבינו הגה"ק רבי שלמה לוצקער זצ"ל בעל ה'דברות שלמה', משמשו יוד ימינו וכותב התורות של מרן המגיד הקדוש ממעוריש זצ"ל, שאמר לו לפני הסתלקותו: שיבוא אליו תלמיד אחד שיהיה שקול כנגד עדת חסידים שלימה, ואכן שם נקשר אליו בעבותות האהבה רבינו שלום, ולמד עמו בכל לילה וליילה למעלה משנתיים, כאשר חמיו שהיה מתנגד לא הרשה לו לצאת מביתו והרבנית מרת מלכה היתה משלשלו בכל לילה דרך החלון. כמו"כ היה מסתופף בצל החוזה מלובלין זצ"ל וקירבו וחיבבו מאוד, ובשבת קודש כיברו בעליית שישי אף שהיה גיל צעיר כבן י"ו, ולפליאת התלמידים אמר החוזה: אברך זה עתיד להיות ראש ומנהיג לרבבות אלפי ישראל, שם נפגש ג"כ עם היהודי הקדוש

מפשיסחא זצ"ל, ואמר עליו: על ר' שלום פסקו בשמים גדולה לו ולזרעו אחריו עד עולם.

אחרי הסתלקותו של רבינו מלובלין נסע להסתופף בצילו של הרה"ק רבי אורי מסטרעליסק זצ"ל, כשהגיע בפעם הראשונה והרה"ק רבי אורי עמד באמצע התפילה, וחקך רבינו עם מותר לו לעמוד מאחריו כיון שלא קיבל עוד מרותו ואינו בגדר רבו, לאחר התפילה הסתובב רבי אורי ואמר: יונגערמאן זה זה להטרידני באמצע התפילה בשביל שקלא וטריא אם אני רבי או לא, אז ראה רבינו את רוח קדשו ומיד קיבל עליו מרותו, רבינו שמע מהחוזה שאמר פעם אחת שמי שאינו מקבל פני המגיד מקו"נין זצ"ל לא יזכה לקבל פני משיח, וישם רבינו פעמיו לעבר המגיד מקו"נין, ורבינו העיד על עצמו שהכוח לקרוא קיטול ולרפא חולים במישוש ידיים למד מהמגיד מקו"נין.

וכמו"כ נסע פעם אחת אל האוהב ישראל מאפסא זצ"ל שכיברו בברכת המזון בסעודה שלישית, שהיה נחשב לכיבוד חשוב באפסא. הבני יששכר קרא עליו: שר העליונים והתחתונים, הרה"ק מרו"ץ אמר עליו: כי רבינו הוא כבעל הבית של העולם.

כס התנהגה

בתחילה סירב רבינו לקבל עליו עול רבנות, וחיפש ומצא לו עבודת בלנות, אשתו הרבנית לא הסכימה לכך והזמינו לדין תורה בטענתה: שלא ימצא בלן שכמוהו שתוכל להשתדך עמו, והפסק יצא לטובתה שאל לו להתעסק במלאכת בלנות, אז רצה להשקיע כספו במסחר ובאו הוא ושותפו לקבל ברכתם מהחוזה, לרבינו אמר החוזה שיעשה את השותפות, לשותף אמר שאל יעשה, ובאו לשאול את היהודי הקדוש כדת מה לעשות, ואמר להם: שיעשו את השותפות, ובסוף היה שהשקיעו ונאבד להם כל כספן, ואמר היהודי הק' שהבין מיד שרבינו צריך להפסיד את כספו כדי שיהיה מוכרח לקבל רבנות, ומוטב שהשותף השני ג"כ יפסיד כי טובת הכלל היא. ואכן בשנת תקע"ז התמנה רבינו לרבה של העיר בעלזא מקום אשר כיהנו שם גדולי עולם הב"ח ועוד, וכשהתחיל להנהיג בעיר בעלזא נתגדל ונתפרסם שמו של רבינו בעולם, ורבים באו להסתופף בצילו ולהיות מאור תורתו וקדושתו, והיה לאחד מגדולי ומנהיגי הדור, וג"כ נתפרסם שמו לאיש מופת ורבים נהרו לפתחו להיוושע הן בגוף והן בנפש.

גם רבינו קודש הקדשים איש האלקים המהיר"א מקאמרנא זיע"א נסע אליו ביחד עם בנו רבינו המהיר"א זיע"א מקאמרנא זיע"א, שחלה במחלת השיתוק בידו השמאלית שירפא את ידיו, ואכן רבינו שלום התחיל למשש את ידי המהיר"א לרפואתו, רבינו המהיר"א הוציא הטאבאק פישקא להריח, הבין מזה רבינו שלום שרבינו המהיר"א שהוא תופס מחשבותיו והוא איש קדוש ועוקב ומשיגה אף הוא פועל את פעולותיו, לכן הפסיק מלמשש, ואמר

למהרא"צ: תבוא אלי פעם אחרת בלי אביך, כי הוא עוקב אחרי יותר מדאי, ורבינו המהיר"א צ נשאר משותק על אצבע אחת עד סוף ימיו.

בית הכנסת

אחד הדברים שהשקיע רבינו את כוחותיו היה בענין בניית בית המדרש הגדול והמפורסם בבעלזא, וידוע שרבינו היה ער אלף לילות ובלילה האחרונה הגיע אליו אליהו הנביא ולמד עמו הלכות בית הכנסת, אז קיבל על עצמו לבנות בית גדול ויפיי לכבוד ה', והוא בעצמו עמד ככל מלאכת בית ה' לבנותו ולשכללו בכוונות וביחודים, ובשנת תר"ג נשלם מלאכת הקודש ורבים וגדולים באו להשתתף בשמחתו של רבינו במעמד חנוכת בית המדרש אשר משם יצא תורה לכל הגליל עד חורבן יהדות אירופה.

הסתלקותו

ביום כ"ז אלול תרט"ו פתח רבינו את פיו ודרש עה"פ ה' עשקה לי ערבני' (ישעיה לח יד), כאשר עמדה נשמתו לרדת לעולם הזה סירבה, אמרו לה שהרבה נשמות ממתנות לתיונה על ידי עבודתך בעולם הזה, ואעפ"כ סירבה, עד שבא הקב"ה בכבודו ובעצמו ונטל ערבות שנשמתו תחזור למקורה העליון וזה וטהורה כלעומת שבא, אז הסכימה לירד, וזה הביאור ה' עשקה' בעבור הנשמות העשוקות לי ערבני' היית לי ערב שלא יאנה לי כל רע. ולאחמ"כ יצאה נשמתו הטהורה במעמד אלפי ישראל שבאו כבר לימי הראש השנה לשהות בצל רבינו, ואמר בנו מ"מ האדמו"ר ר' יהושע מבעלזא זצ"ל, שרבינו נסתלק ג' ימים לפני יום הקדוש, דאיתא במגן אברהם (סימן תקפא סק"ט) בשם השל"ה שהש"ץ צריך ג' ימים לפני ראש השנה להפריש עצמו מכל דבר רע וללמוד כוונות התפילות והתקיעות, ורבינו נקרא להיות ש"ץ בעולם העליון, לכן נסתלק ג' ימים לפני יום הדין.

וכה נחרט על מצבתו: נפטר יום ב' ז"ך אלול שנת תרט"ו לפ"ק בש' שים שלום טובה וברכה לפ"ק, בית ישראל הורידו כנחל דמעה כי נשאר הדור כיתומים ואין אב, פ"נ ארון הקודש ראש ישראל אר' דבי עילאה כבוד אדוננו מורינו ורבינו הרב הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם לפניו נגלו כל תעלומה בנגלה ובנסתר גודר גדר ועומד כפרץ גדול בדורו המפורסם ככל קצו ארץ שלשלת היוחסין רב שר שלום זצלה"ה בהרב הגדול מו"ה אלעזר זצלה"ה ת.נ.צ.ב.ה.

יחוס בית אבות

בנו הגדול הגה"ק רבי אלעזר רוקח זצ"ל, חתנו ר' דוד פלאם זצ"ל (בן רבי דוב בעריש מאלעסק זצ"ל) בנו רבי יצחק פלאם זצ"ל, חתנו רבינו רבי חיים יעקב מקאמרנא זיע"א, בנו רבינו רבי שלום מקאמרנא זיע"א, בנו רבינו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

**רצה עתירתם בעמדם בלילות. שעה נא ברצון
קקרבן קליל ועולות. תראם נסיד עושה גדולות.
לשמע אל הרנה ואל התפלה:**

בסליחות יום ראשון אני כבר מובטח על כל השנה

פעם אחת, בערב שבת קודש סליחות, ישב רבינו רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע בסעודת שחרית, ובאו איהו עגלות חסידים מאונגריין, ושאל אותם רבינו מה נשמע. והשיבו לו, שאתמול עברו דרך עיר סטריא, והוצרכו לעמוד שם איהו שעות, עד שיתנו מספוא להסוסים. ושם דר הרה"צ רבי אייזיק זללה"ה, והיה עובד השם גדול, כי היה מתפלל בביהמ"ג ביחידות, אולם עבודתו היתה עד להפליא, כי היה לפניו אבנים או לבנים, ובהם היה מכה את ראשו בשעת התפילה. ואמרו שרצו לראות את תפלתו, וסיפרו לו מה שראו. ואמר להם רבינו, וכי אין יכולין להתפלל בדביקות בלא לבנים ואבנים.

והנה, בימי הסליחות הרגישו בני ביתו שיש השתנות אצלו, ולא ידעו מה, גם לא הורשו את עצמם לשאלו מה זאת. והנה בליל א' דראש השנה אחר המוציא, היה מנהגו משנה לשנה, לומר מי המה המליצי יושר של זו השנה, וכמוהו הרבה ענינים, שאין דרכי להעלות אותם על הכתב, מטעם הכמוס אצלי.

והנה כל בני ביתו שליט"א, וגם כל החסידים, היו מצפים על זו השעה, לשמוע מפיו הקדוש גדולות ונפלאות, כמו בכל שנה ושנה, ואז לא דיבר כלל וכלל בכל השלחן, ונתמחה כל בני ביתו שליט"א, וגם כל המסתופפים אצלו שלא לחנם נתהווה חרשות כזאת, וגם ביום מחר התפלל כל היום עד ערבית ליל ב'. ובהשלחן של ליל ב', ג"כ לא דיבר מאומה, אפילו דיבור אחד. ובמוצאי יו"ט לא דיבר שום דיבור עם כל החסידים, וכשבאו לקבל ברכת הפרידה, אמר רק 'חותם חיים' ולא יותר. וכן היה בכל עשרת ימי תשובה, שהיה דרכו בקודש לאכול בכל יום סעודה עם המקורבים שלו, ואז לא דיבר אפילו עם אנשי ביתו מאומה עד יום י"ג מדות אחר התפלה, ואז ציוה לעשות סעודה.

ובתוך הסעודה אמר, כעת אספר לכם מה שאירע לי. שתהילה לאל, שמיד בסליחות יום ראשון, אני כבר מובטח על כל השנה, וכל שאר התפילות אה"כ הוא עבור העולם, והנה השנה תיכף כשעמדתי לומר סליחות לא נתקבלה תפילתי, ושאלו אותי: אתה מליץ עבור העולם, אפילו אלו שבמקומות הרחוקים, כמוכן בטענה שהמה כולם כתינוקות שנשבו בין הנכרים, ובסטריא יש איש צדיק אמת, ואתה אומר שיוכלים להתפלל בדביקות בלא אבנים ולבנים, עד שהיום תהלה לאל קבלו תפילתי לרצון.

תתני שם

אמירת סליחות קודם הצות הלילה

האומר סליחות וי"ג מדות ותיקון הצות קודם הצות כדעת הידוע פלגה חולק על כל דברי הקדושים ברו"ח]ב לב, וכתב עליו הגאון מוהר"ח אב"ד דק"ק לבוב מה כחו של מנחם ואין בכל דבריו אלא יגון ואנחה הבל הבלים, ומי שיש לו לב רואה יודע ורואה ומרגיש כי תרעין סתימין שליטות הרע והחשך עד הצות שאז קול דודי דופק, עכ"ל.

זוהר ח' ח"ד קנו.

אמירת סליחות בקדרותא דצפרא

'זמנין כך' באור הבקר אע"פ שעומדת פב"פ הרי זה אינו עיקר היחוד דעדיין צריכה לחזור אב"א ולקבל מוחין חדשים להחזירה פב"פ באמיתות, ולכך 'לא בעי בר נש' בעת ההוא 'למפסק מליהו', כי אם יתפלל בעת ההוא בהכרח שתהיה חוזרת לאחוריים 'למיהק למשכנא בעולמתהא', ואין ראוי בעת הזה להפסיד יחוד פב"פ שלהם, ולאעלא מלה אחרא' היינו להתפלל תפלה הקבועה בברכות אבות, כי הוא לה 'מלה אחרא' שבהכרח שתחזור לאחוריים, ואין ראוי עדיין אלא אח"כ בזמן תפלה, ובהכרח שראיתי שנשתבשו כאן גדולי ישראל שלא לומר שום דיבור בקדרותא דצפרא שלא לומר שום סליחות, ואנן ראינו קדושי עליונים מרן הריב"ש טוב מלאך אלהים ויותר ויותר, היה מתחיל בסידור התפלה

בקדרותא דצפרא בתפילין וציצית, והיה מזהיר על זה לכל המון ישראל, ורבינו הקדוש מוה"ר יעקב יצחק מלובלין היה עומד להתפלל בחורף כמעט קדרותא דצפרא, היינו קודם מעט, וכן הרבה בעלי רוח"ק אבותינו הקדמונים הזהירו לנו לחבר יום ולילה ולילה ביום בתורה ותפלה, וגם מרן האר"י (פע"ה) שער תיקון הצות פ"ב) הזהיר כשינוח לישן יהיה זהיר לעמוד קודם אור הבקר להיות נעור ועוסק בתורה, ועוד דברים ואלו מרפסין איגרא, וכי בעת שיש יחוד למעלה בפרט שאמר מרן [האר"י] (שם) שהיחוד הזה הוא רחמים גדולים, וכי צריכין להיות בזמן היחוד כאבל דומם שלא לעורר שום דיבור, מה זה ועל מה זה טח מראות עיניהם,

ישתקע הדבר הזה ולא יאמר, אדרבה הוא עת רצון גדול לומר סליחות ותחנונים בעת ההוא, וכפרט שלש עשרה מדות, ולהניח תפילין בעת ההוא ולומר ק"ש, אשרי לו ואשרי לחלקו. וכך הסכים האדון הרמ"ז (מובא במק"מ על זוהר), והסכים כך מורי דודי רבינו הקדוש צבי לצדיק, וזוהר שלא להשתקע בשינה בעת ההוא אלא להיות נעור לעורר למעלה בתפילין וציצית וק"ש ובשירות ותשבחות והודאות, עכ"ל.

זוהר ח' ח"ב ש"ב.

כשאין לו פנאי ידחה סדר הצות ויאמר הסליחות

בימי הסליחות אם אין לו פנאי ידחה סדר הצות ויאמר הסליחות בציבור. כי גם אשרי שקודם [סליחות] הוא תיקון כמו אודה השם, ותפלת צבור עדיף.

'שלחן הטהור' סימן א ס"ו סק"י

קריאת שמע בסליחות

כשבכר יצא די מצות ק"ש וקורא כקורא בתורה או להגן, מותר לומר אפילו אלף פעמים ביחד פסוק של שמע ישראל ואין כאן חשש, וכן יכול לומר בסליחות קודם אור היום.

'שלחן הטהור' סימן סא ס"ח

קהל 'עטרת שלום' קאמרנא
בנשיאות נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
 פעייה"ק ירושלים תובב"א

ערש"ק פרשת נצבים - וילך

במוצאי מנוחה קדמנוך תחילה

זמן אמירת סליחות

'במוצאי מנוחה'

ע"י

נ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

במוצאי שבת קודש פרשת נצבים וילך

בשעה 12:30 בדיוק

בהיכל בית מדרשנו הגדול

ברוב עם הזרת מלך

בברכת כניעה וחתונה טובה
 תפילת הקהילה